

SAMLADE VERK

KÄRLEK OCH SMÄRTA

VOLYM 1

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

3. FÖRORD

4. DIKTER

- 4. Bortkastad
- 4. Aldrig mer
- 4. Kemin
- 4. Älskade Mandarin
- 4. Ett hav av smärta
- 4. Då musiken inte hjälper
- 4. Förpesta mitt liv lite mer
- 4. Silver
- 4. Jag förblir stum

- 4. Den inre verkligheten
- 4. Kåt på din heta kropp
- 5. Vinden
- 5. Håll om mig
- 5. Ligger för döden
- 5. Älska mig
- 5. Tysta mina tankar
- 5. Ett inre av luft

6. NOVELLER

- 6. Davids rakblad
- 7. En dröm om inre frid

FÖRORD

För ungefär åtta år sedan pratade jag med en person som mer än ofta skrev ned olika dikter som hon själv hade skrivit. Jag hade aldrig tidigare försökt mig på att skriva något som skulle kunna klassas som poesi. Jag blev sedan medlem på en hemsida där alla kommenterade och skrev egna dikter. På den sidan skrev jag min första dikt någonsin och jag fick bra respons på den även fast den inte var något vidare välskriven på något sätt. Dikten jag skrev hette "Ålskade mandarin".

Den här volymen är mestadels väldigt mörk och kort vilket inte var min egentliga mening från början, det bara blev så då jag letade igenom all min poesi. Det här är också den första volymen vilket betyder att det kommer komma fler böcker inom en snar framtid.

Med den här samlingen vill jag varken säga att jag är duktig på att skriva eller dålig på att skriva, det jag vill göra är att inspirera annat folk att ge ut deras samlingar fritt till folket. Den här boken är alltså gratis och alla mina andra samlingsböcker kommer också att vara gratis. Du kan skicka vidare den här samlingen, du kan slänga den, du kan skriva ut den, du kan göra nästan vad du vill förutom att använda den kommersiellt vilket innebär att du inte får sälja den eller något liknande.

Om du vill ha med ett utav mina verk någonstans får du gärna uppge mig som upphovsman till det verket du har valt. Du får alltså inte säga att det är du som har skapat verket, men du får gärna sprida det hur du vill.

Ni får gärna besöka min hemsida och kontakta mig om ni har några frågor eller kommentarer angående den här boken eller något annat. Adressen är: www.ekke.se

BORTKASTAD

Jag har upphört att existera, vet ej vart jag står längre
 Nu står jag på styltor, redo att falla
 Älskling känn mig
 Känn min värme för dig och ta vara på den
 Jag är osäker, redo att försvinna
 Bortkastad

ALDRIG MER

Aldrig mer smärta, aldrig mer hat
 Aldrig mer glädje, aldrig mer liv
 Aldrig mer allt, men alltid ett sår

KEMIN

Förlora dig själv i mina tankar om friheten,
 Friheten som innebär ett möte mellan två personer,
 Två som skall bli en, kanske även en tredje
 Kemin låter sig ej förstöras
 Något underbart kommer att ske

ÄLSKADE MANDARIN

Ett skal från en mandarin knögglas ihop
 Nu för första gången minns du ditt första barns dop
 I papperskorgen där får plats
 Nu har ni skapat ett ruttet palats
 Ruttnare det blir för varje minut
 Enda tills skalet måste till akut
 Vakna upp nästan livlös
 En bunt med släktingar där i en drös
 Om dig de har brytt sig om
 Och nu vet du att du älskar dem

ETT HAV AV SMÄRTA

Mitt lidande inte dämpa
 Varje dag samma sak
 Kämpa, Kämpa och kämpa
 Bygger mig ett tak
 Gömmer mig där under när jag vill
 Stormar och allt klarar den av
 Nu simmar jag här som en sill
 i en burk med smärta som sitt hav

DÅ MUSIKEN INTE HJÄLPER

Tankarna flödar in
 Försöker få sova
 Tar kudden för huvudet
 Kan inte andas
 Inre frid - drömtanke
 Tårarna rinner
 Vill inte sova
 Vrider och vänder mig i sängen
 Kan inte andas
 Smärta, smärta
 Sätter mig upp
 Musiken kan inte lindra mina smärtor nu
 Jag hatar söndags kvällarna

FÖRPESTA MITT LIV LITE MER

Tack alla ni som finns där
 Alltid varit här som det vore någon sed
 När jag inte ville ha er här
 Falska kärleken till er är bred

Lämna mig ifred

Tack alla ni som finns där
 där jag inte vill ha er
 er jag ej håller kär
 nu jag er snällt ber

Lämna mig ifred

SILVER

Guldets värde kan inte överträffa värdet i att vara glad
 Själv är man fast här med sitt silver
 Silvret förpestar mitt sinne
 Silver Silver Silver
 Gud vad lycklig jag skulle vara om jag fick vara glad
 Silver slänger jag bort
 Saknar mitt silver
 Död åt att vara glad
 Jag vill ha mitt silver tillbaks

JAG FÖRBLIR STUM

Kalla mig knäpp
 Kalla mig dum
 Men jag är
 Och förblir
 Stum

DEN INRE VERKLIGHETEN

Ett svart hot bortom intet
 Utan en kropp, utan en själ
 Bara en fantasi, bara en inre rädsla

Ett vitt hopp bortom intet
 Utan en kropp, utan en själ
 Bara en fantasi, bara en inre flamma

Ett grått misstag bortom intet
 Utan en kropp, utan en själ
 Bara en fantasi, bara en inre verklighet

¹KÅT PÅ DIN HETA KROPP

Ett mörker faller över oss med ett ljus på andra sidan
 Kan man så vill man, och vill man så orkar man inte
 Låter allt ske och inget gör man åt det
 Allt men inget, Allt men inget
 Förmågans alla kunskaper låter sig ej visas
 För nu är vi i slutet utav tunneln
 Vi följde livets ljus och nu äro vi alla döda

¹ Titeln lockade många att läsa men som ni ser har titeln inget med själva dikten att göra.

VINDEN

Ett tomt ord
 En visknings färd i vinden
 En avlägsen hälsning
 Ett lövs upplevelse
 En sommarbris av kallhet
 Vindens kalla ord

HÅLL OM MIG

Jag blickar ut men ser ingen annan förutom dig "min" kära
 Frustrationen och rädslan växer inom mig, jag fryser
 men förväntar mig inte att du ska värma mig

LIGGER FÖR DÖDEN

Sanningens känslor kanske inte överväger de falska
 Släpp mig ej
 När guld blev zink och zink blev grus
 Förakt mot mig som visar något jag inte kunde förut
 Älska mig, ge mig kärlek
 Finns för mig och lämna aldrig min sida
 Sanningen slog mig medvetslös och nu ligger jag för döden

ÄLSKA MIG

Så speciell, som en ängel
 Som en dag, så unik
 Älskad och beundrad
 Älskad och saknad
 Vägrar att släppa dig
 Finn mig
 Älska mig

TYSTA MINA TANKAR

Låt mig ej få genomlida ännu en kväll som denna
 Låt inte mörkret falla över mig som täcket som jag gömmer
 mig under
 Antar att jag är ännu en manodepressiv människa som ej
 hittar rätt i det svenska samhället

När kommer snövit?

Jag tystar mina tankar med musiken som finner mig så rätt
 Kan det inte ta slut snart?

Jag faller in i någon slags trans och följer varje ton
 Känslorna kommer tillbaka och jag biter hårt i kudden
 Tänderna borde värka, men jag känner inget
 Smärtan är för stor i mitt hjärta
 Jag tar mig för magen när magvärken börjar att sätta in

När kommer snövit?

Jag låter tankarna flyga mig bort till Mars där min enda
 vän väntar mig
 Hon ler mot mig, och jag börjar känna hur magvärken
 släpper en aning
 - Det var länge sen, säger hon så underbart och ger mig
 en kram
 Jag kan verkligen känna värmen svärma över mig, eller är
 det den varma luften
 som strömmar ut ur mina mun som fastnar under täcket?
 Jag tänker inte mer på det utan är glad över att få se
 henne igen

När kommer snövit?

Jag hör musiken igen, konstigt att man kan försvinna så
 långt bort så
 man inte hör det som är närmast
 Smärtan kommer tillbaka igen med en duns, jag höjer
 volymen för att glömma
 Nu är jag långt från Mars, tårarna rinner ner för min kind
 Min vän, vart är du?
 Jag drar en djup suck och försöker koncentrera mig på
 texten
 Jag hör inget längre, allt gör för ont

Kommer inte snövit snart?

Jag känner någon slags lättnad när magvärken försvinner,
 men även oro
 Jag vet ju att den kommer tillbaka snart igen, och då blir
 det bara värre
 Min vän, vart är du?
 Jag sjunker in i sängen, och snart så sluts mina ögon
 Jag faller och ingen kan hjälpa mig

ETT INRE AV LUFT

Klistret till mitt brustna hjärta
 har förgiftat mig och givit mig smärta.
 Tejpen till mina sår
 har lossnat efter så många år.
 Smärtan gör mig till något jag inte är
 till något speciellt, något snällt, någon att hålla kär.
 Varför söka tröst när ingen tröst finns att finna?

DAVIDS RAKBLAD

David kollade på sitt rakblad som han hade i handen och drog en djup suck.

Vad hade han gjort för att förtjäna allt det här?

Varje dag frågade han sig den frågan men fick inget svar.

Varje natt drömde han om att slippa denna smärta som han hela tiden höll inom sig.

Allt började för åtta år sedan när David började skolan.

Han var inte som andra barn.

Han var liten och tjock. Han hade stor potatisnäsa och stora öron som stod ut.

Så fort han klev in genom dörren för att möta sina klasskamrater så började alla skratta åt honom

- Haha vad ful han är
- Han har säkert inga kompisar

Sanningen var den att David inte hade några kompisar alls. Han hade haft en kompis förut som tyvärr dog när han var fyra år, hans hund Batman.

Efter första dagen kom han hem gråtande men trodde att det skulle bli bättre nästa dag. Aldrig blev det bättre. Åtta år hade han nu stått ut med deras kommentarer hela tiden. David var en sådan person som håller all smärta för sig själv och inte visar några känslor. Han kunde nästan känna hur han ruttnade sönder inifrån.

I skolan svarade han inte när folk tilltalade honom med namnet David utan var van vid att svara till Klumpnäsa. Lärarna hade också börjat kalla honom Klumpnäsa.

Varje natt låg han och grät och lyssnade på hög musik genom hörlurar.

Musiken dämpade smärtan lite när det var som värst.

Själv mord var i hans tankar hela dagarna och det blev inte bättre när han hela tiden blev påmind i skolan om att han inte var som alla andra och att det var därför som de var dumma mot honom.

Några gånger hade han faktiskt funderat på att komma till skolan med en kniv eller kanske en pistol och mörda några i klassen som han verkligen hatar, men han hade sedan börjat tro att det var hans fel att de höll på som de gjorde och det var då som själva själv mordstankarna började.

Hemma ljög han för sina föräldrar och sa att allt var jättebra i skolan och brukade ibland också säga att han skulle gå till en kompis när han egentligen gick ner till sin favorit sten nere vid vattnet för att sätta sig där och tänka.

Allt såg ut att gå bra ut för Davids lögner enda tills dagen kom när alla elevers föräldrar skulle komma till skolan för att få se vad deras barn höll på att jobba med osv.

David kunde inte sova alls nu när han visste att hans föräldrar nu skulle få reda på att han hade ljugit i flera år om sina "kompisar".

Han sa till sina föräldrar att han inte mådde bra och han inte skulle orka gå till skolan. Massor av lögner följde för att dölja sin lögn.

- Såklart att du ska gå så att vi får se hur du arbetar i skolan.
- Men jag mår inte riktigt bra... jag har ont i magen och jag mår illa.
- Du SKA gå... så är det bara

David ljög inte längre nu när han sa att han inte mådde bra. Han hade aldrig mått så här dåligt förut. Det kändes nästan som att han skulle kvävas varje gång som han tänkte på hur nära det var till den dagen.

Dagen var kommen och David mådde ännu sämre nu än förut.

Hans lärare välkomnade Davids föräldrar och sa för första gången på 2 år David till David.

Helt plötsligt var det som att David inte var samma person som han var igår och resten utav alla dagar. Hans föräldrar var jätteglada över att få se att David hade det bra i skolan och att han hade massor av kompisar. Dagen var slut och David gick för första gången till sömns utan att gråta.

En glad David gick nästa dag till skolan. Allt var som vanligt igen.

- Titta där kommer klumpnäsa
- Haha... ja.. och kolla vilka fula kläder han har.

Hans själv mordstankar kom tillbaks igen och smärtan likaså. Lärarna hade slutat kalla honom David och börjat kalla honom Klumpnäsa igen.

När han kom hem började han skriva dikter för första gången i sitt liv. Han skrev dikter om hur han mådde och kände. Aldrig blev han nöjd med dikterna men han sparade dem ändå. När dagen var slut hade han hunnit skriva 23 stycken dikter.

Nästa dagen i skolan sa han det till sina klasskamrater att han hade skrivit 23 stycken dikter dagen innan.

- Är du böj eller?
- Ja.. haha... det är ju bara bögar som skriver dikter

När de sa det var det som att någon stack en kniv i hans hjärta. Han låste in sig på toaletten och stannade där tills alla hade gått till sina lektioner och gick sedan hem till sig.

Väl hemma bröt han ihop och började gråta.

Hans mamma och pappa var inte hemma för de var och jobbade så ingen kunde se hur han mådde.

Han tog upp sitt rakblad och betraktade det en stund. Han minns hur det var första dagen i skolan och hur alla andra dagar hade varit.

Ett snabbt drag med rakbladet så var slutet nära på allt lidande.

- David vad håller du på med!?

David kollade upp. Där stod hans pappa och såg förskräckt på David.

David sjönk ihop på golvet och tog sina sista andetag för att sedan säga:

- Saker är inte alltid som de verkar, pappa

Efter att han hade sagt den meningen avled David.

Han blev bara 14 år gammal och vart aldrig accepterad för den som han var. Ingen skuld kände hans klasskamrater i det hela. De hittade snabbt en ny som de började mobba och det var knappt att de märkte att han var borta.

EN DRÖM OM INRE FRID

- Död åt denna jävla skola!

Johan hade sedan ettan varit ett offer för mobbningen. Nio år efter var han fortfarande ett offer för mobbningen och det hade satt sina spår i Johans tänkande. En lång dröm om att bli polis bestod hans första tre år utav skolan. En dröm att få slippa all smärta började sedan visa sig för första gången när Johan började fyran och blev tio år. Själv mordstankarna kom först vid elva års ålder när han fick byta skola men problemen kvarstod.

- Vad fan glör du på missfoster!?

Alltid hade han varit en ensamvarg som knappt sa något och rörde sig knappt heller. Om han inte rörde sig skulle han ju inte kunna göra något fel tänkte han och satt kvar på sin stol medan alla andra i klassen sprang ut på rast för att spela fotboll som alla "normala" barn gjorde.

När rasten var slut kom trötta elever åter igen in i den trånga salen och såg Johan sitta där ensam i sitt hörn.

Viskningar hit och dit var Johan van vid och när han fick höra sitt namn lyfte han inte ens på huvudet för att han visste att det inte var honom de menade.

När Johan fyllde tolv år fick hans mamma se några lustiga märken på hans handleder. Märkena hade han själv gjort genom att skära sig själv för att komma ett steg närmare den inre friden som han längtade efter. Hans mamma valde att inte göra någonting åt Johans problem utan lät honom fortsätta med det han höll på med. Viktigt att nämna är att hans mamma aldrig har gillat Johan på något sätt. – Du var ett misstag. Sade hans mamma dagen då Johan blev fem år gammal. Alkoholproblem, knarkmissbruk och väldigt höga skulder hade hans mamma lyckats bra med.

Johan var 13 år och julen var väldigt nära. Inga förväntningar hade han för att han visste att han inte skulle få något från sin mamma. Julen var den dagen som han hatade mest utav alla på året. Att veta att andra familjer hade det roligt tillsammans och delade ut presenter gjorde att han nästan började gråta. Att hitta sin mamma livlös på golvet i köket gjorde julen inte bättre. Smörgåsen som han skulle göra för sig själv struntade han i och ringde istället upp ambulans. Inget kunde de göra för Johans mamma och socialen vart hans nya så kallade "mamma".

En förstörd Johan gick till skolan varje dag och hade blivit lite äldre nu. Att börja nian var en riktigt svår sak att göra för Johan. Sista året och ingen ändring på mobbningen. Fortfarande blev han kallad missfoster och fortfarande satt han kvar på rasterna. Han kunde riktigt känna hur döden smekte hans kind varje gång han hörde deras ord och slag.

Slippa den inre smärtan genom att be någon slå honom gjorde att alla på skolan började kalla honom för psykopaten. Han sade sedan till dem att han var stolt över att bli kallad för psykopaten medan han hade en inre ånger att han sa det.

Johan hade ett litet kassaskåp i sin garderob hos sin fosterfamilj. Där samlade han pengar och lade varje vecka de pengar som han hade kvar efter sin veckopeng. Ingen visste vad Johan samlade till men var heller inte så intresserade.

Dagen då allt skulle bli "bra" gick inte Johan direkt till skolan. Han gick in bland de trånga slitna husen för att träffa Raul. Raul var en gammal vapenhandlare som sålde vapen till alla som hade pengar. En överlycklig Johan hade sparat pengar till en pistol.

– Vad fan ler du åt ditt jävla missfoster?

För första gången i sitt liv var Johan glad i skolan. Första lektionen bestod utav 50 minuter matematik. När lektionen var slut följde Johan med alla andra.

– Vad fan gör han här ute?

En glad Johan steg in på toaletten och alla bara glodde på dörren där han nyss hade stigit in.

En spark och dörren var öppen. Där stod Johan med en pistol i handen och ett stort leende på sina läppar.

– Hämnden är ljuv!!

Johan riktade sin pistol mot en grupp utav elever från hans klass och avlossade fyra stycken skott och skrattade sedan högt. Två stycken utav hans klasskamrater blev träffade och föll till golvet döda. Ett hav av livrädda elever sprang därifrån så fort de bara kunde. En rädd lärare dök genast upp från ingenstans för att försöka lugna ner Johan. Lugnt kollade Johan på läraren och sade:

- Har du upplevt riktig smärta?